

ΤΗ ΙΓ' 'ΕΩΣ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου γ' καὶ Ἀνατολικὰ γ' καὶ τῶν ἄγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ' προσόμοια.

Ὕχος πλ. β'
Ὄλην ἀποθέμενοι

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε,
τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταὶς φύσεσι, καὶ ταὶς
ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταὶς θελήσεσιν, ἔνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν, ὅθεν σὺν Πατρὶ τε,
καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἔνα πιστῶς προσκυνούμενσε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὄνώριον ἄμα, Εὔτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε,
τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταὶς φύσεσιν, ἵνα τὸν
Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον, ὃν καὶ
προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νὺν ὡς δοξάζομεν.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ
πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τὴν σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστόν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως,
φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικήν τε διαίρεσιν, οὓς ἐν ἑτησίοις,
τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτὸν δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἔνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ
ἀπλοῦν ἄπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας
ἀπλότητι, ἀναρχὸν ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες, ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς
Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα... Ὅχος πλ. β'

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς
μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκ κλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον,
οὐσίαν τε καὶ θεότητα, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὥρθιδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεῦνον, τὰς
πάντοτε Κυρίω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Τὸ α' τοῦ Ὅχου

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα
(Κέφ. 14, 14-20)

Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἡχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἡρίθμησε τοὺς ιδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ,
τριακοσίους δέκα καὶ ὁκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὅπιστον αὐτῶν ἔως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα
αὐτός, καὶ οἱ Παιδες αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἔως Χοβάλ, ἢ ἐστιν
ἐν ἀριστερὰ ὁ Δαμασκοῦ, καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λωτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ
ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν, Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς
Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ ὁ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν
βασιλέων τῶν μέτ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ, τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ,
βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Τερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὅψιστου, καὶ εὐλόγησε τὸν
Ἀβραμ, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὅψιστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ὁ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ
εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὅψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἔχθρούς σου ὑποχειρίους σοί.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 1, 8-11, 15-17)

Ἐλιπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ ἵδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κιληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε Κύριος τοὶς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μέτ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἴδού ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοὶς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετελάμην τοὶς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ Κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποτείλη πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 10, 14-21)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, ἵδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μέτ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι, ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃς τὶς οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτω καὶ ὄρφανῶν καὶ χήρας, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἴμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ὄμη, αὐτὸς Καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τὶς ἐποίησε σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἢ εἴδον οἱ ὄφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα... Ἡχος γ'

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, Ἅγιοι Πατέρες, τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ δόμοιούσιον, ὄρθοδόξως δογματίσαντες, Ἄρειου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε, Μεθ' ὅν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβῆρον τὸν Ἀκέφαλον, Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ὑμᾶς, ἀκηλίδωτον ὑμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δέ, Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ὑμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας, Διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Δόξα... τῶν Πατέρων Ἡχος πλ. δ'

Ὑπερδεδοξασμένος εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ὑμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ὑμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο δι' ὑμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομεῖνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ώς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τὴν χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύονταν ὑπέρ ὑμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ὑμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες.

Ο Ἀναστάσιμος εἰς δ' τῆς Θεοτόκου εἰς β' καὶ τῶν Ἅγιων Πατέρων εἰς η'.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων ὃν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιοὺς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοὶς Θεοτοκίοις,
Φιλόθεος.

Ὦδὴ α' Ἡχος α'
Σοῦ η τροπαιοῦχος

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νὺν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν, δεξιὰ γάρ ὅντως, σὺ τοῦ Πατρὸς τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν Ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ἄνωθεν χορὸς προφητικός, καὶ, Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἐνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν, ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεῖκοίς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὓσιαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον

Φῶς τὸ τριλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε, φῶς γάρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν

Ἡχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην Φαραὼ

Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοὺς ὅντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοὶς τοῦ θείου Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Ἐξακοσίων, ὁ ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν, Ἐν δυσὶ ταὶς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, βαίνοντες ἐπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ο μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταὶς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα, ἡ γάρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἅγιων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε, Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία, διὸ σὲ πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία

Ἀνοίξω τὸ στομα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τὴν Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὦδὴ γ'
Ο μόνος εἴδως

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμους ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην

Ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινούς, προστάτας τῆς αἰρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἀμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἐνδοξοὶ, Ἀποστόλων Πατέρων τοὶς δόγμασιν.

Ἀνάρχου θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῷ φύσεων, Υἱόν ἔνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον

Ίδειν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγὴ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος, ἐν αὐτῇ γὰρ ἄπαντα τοὶς πιστοὶς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἐτερος

Ο στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Οἱ τῆς Σεβήρου ἀναιδῶς ἐναβρυνόμενοι λόγοις, τοὶς ιοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθητε ἀεί, ἀποχωροῦντες ἄπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ θιασῶται καὶ πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτήρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου Ἐύτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς, τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσέβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ἄσμασι.

Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτοκε, σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε, διὸ πιστοὶ σὲ πάντες, ὅμνοις ἀγνῇ μακαρίζομεν.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα καὶ ἀφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα Ὡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις, διὸ ως Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρίᾳ πανάμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράσυνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ωδὴ δ' Ὄρος σὲ τὴν χάριτι

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς πρακτικοὺς νόμους Σοφοί, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ρώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτι τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Ὑμνοῖς καταστέψωμεν, τὴν θείαν θεοφόρων οἱ πιομήγυριν, τῶν στοί, τὸν σαρκωθέντα Λόγον γάρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταὶς ἐνεργείαις ἀμα καὶ τοὶς θελήμασι, τοὶς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὄνώριον πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχή, Ρώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς Κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ως τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὄφθαλμούς μου τῆς ψυχῆς,
διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀγγλης μέτοχον ποίησον, σὺ γὰρ μεσῆτις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Ἐτερος Σύ μου Χριστὲ Κύριος

Φράσον ἡμῖν, ἔφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς Λόγον καὶ
Υἱόν, εἴ γὰρ οὕτως εἴποις, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσῆμανας, ἢ σάρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὖσία, ἀλλὰ
δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπών, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπίγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἃνευ τροπῆς, ὅλως καὶ
φυρμοῦ, ὁ Ἄλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανῶς τάς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων,
τοὺς φρονεῖν ὄρθιοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἄπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Ἐύτυχοῦ, ἄρδην οἱ
πιστοί, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἔφρονος στηλιτεύοντες, ἐπόμενοι τῷ ὅρῳ, τῶν Ἅγιων Πατέρων, καὶ
Κυρίλλου τοῦ θείου τῆς ἔπεσι.

Θεοτοκίον

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομῆτορ ἀαγνή, σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ,
τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος, διὸ διττάς οὖσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα,
προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης,
Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωδὴ ε'

Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει

Νομοθέτας θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς, Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραὼ τὸν
ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ως καλλίστη καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος, τὸν ἀπλοῦν γάρ, Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον,
ὡς Θεὸν καὶ ἀνθρωπὸν, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοὶς πέρασι.

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὺσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ
Διδάσκαλοι, διττὰς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ, Ὄνώριος συγχυστιν τοῦ
Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἰσχιστα.

Θεοτοκίον

὾λη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος, διὰ τοῦτο
δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἐτερος

Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω

Ὕ Σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης δεινῶς παράνομε, οἱ γὰρ θιασῶται, καὶ παμμάκαρες
πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὖσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγγείλαντες πάσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλάνθρωπος,
θέλων οἰκτίραι ἡμᾶς, τοὺς ἀπολωλότας, ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὖσίαις δυσὶ καὶ θελήμασι.

Τὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιοῦσα τὸν
τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ Προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὄριζοντα.

Θεοτοκίον

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ

παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἵλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τὴ θεία δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοὶς ὑμνούσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

‘Ωδὴ ζ' Σπλάγχνων λοινὸν

Ξένην καὶ καινήν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον, ἥνπερ ὁρθοδόξων πλήρωμα, Ἱερῶν περιβόλων ἀπίλασεν.

Ἴνα τὸν δεινόν, ἐκφύγη Νεστόριον, δυάδα υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσιν, ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὄντερ τῷ Πατρί, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεῖκαὶς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἄμα καὶ θέλησιν.

Ὑποστατικήν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν, εἰσῆγον κακῶς σὺν ταὶς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι, οὖσπερ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῇ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγή τε φωτός, ἀδύτου γέγονας, τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς θεότητος ἄπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε, οὔπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοὶς χρήζουσιν.

Ἐτερος

Ιλάσθητί μοὶ Σωτὴρ

Αἱ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σούκεντσον, ἀποσταλεῖσαι ποτέ, Ἐφας τὸν πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἄπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστόν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος, διὸ πάντες τούτου, τοὶς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον

Παρθένον σε καὶ ἀγνήν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καταβασία

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χείρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τὴ Εκκλησία μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν, ἦ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὁρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ο Οἶκος

Ἐν ύψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βιώσης, ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς μὲ καὶ πινέτω, ὁ κρατήρ, ὃν φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας, Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὄμοιογίας, ἡς πίνων ὁ νὺν Ἰσραὴλ, Θεὸν Ὁρᾶ φθεγγόμενον, Ἰδετε, Ἰδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι, Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως, Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἅγίων ἔξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἅγιας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι

- Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
- Ακτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοὶ φρένας.

Ταὶς τῶν ἄγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε

Σὲ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, κατανοήσαντες χοροί, θεολόγων Δέσποτα πρίν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταὶς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρός, Ἐκκλησίας ὕφθητε, τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τοὺς θεσμούς, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἐνα Κύριον, δημιουργόν ἐνεργόν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεόν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πάσιν ἐκηρύξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἴδιώματα, τὰ συμφυῇ ἐγνωκότες ὄμοῦ καὶ ἀδιαίρετα.

Θείου φωτός, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστός, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργούς, ἄρδην καταφλέγοντας, πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριον, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεον καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον

Ἐλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρίν, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅνπερ καθικέτευε, Θεογεννῆτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὅμματα.

Ἐτερος

Θεοῦ συγκατάβασιν

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστόν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα, ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκός, βιωμεν αὐτῷ, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί, ὃ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀρείου τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ Σαβελλίου, τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν μεμισηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικὸν

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὄρθοδόξως Πατέρα, θεολογούντες σε Καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυές, καὶ συναῖδιον.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν; ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η'

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ

Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὄρμητηρίου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες, Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὄμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ἴνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ,
ἐνέργειαν θέλησιν οὐσιώδη, ἄκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ώς Ἀνθρωπον
καὶ Κτίστην.

Τῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσί, Πατέρες ὥσπερ ξίφος, ἔχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κατεπλήξατε καλῶς,
ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλὰ προσειπόντες, καθάπερ
καὶ τὰς φύσεις.

Θεοτοκίον

Ὄλὴ Κόρη ὅλη εἶ καλή, ὅλη φωτοειδής τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά, διό μου τὰ
ὅμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην
πόθῳ.

Ἐτερος

Ἐπαπλασίως κάμινον

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταὶς φύσεσιν,
ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἔνα Υἱόν, οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ'
ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οἱ Ἱακώβου ἔχοντες τοῦ Κεντόνου ἐπίκλήσιν, ὄνομά τε τούτου, ἑαυτοὶς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε,
Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ἐβαπτίσθητε πάλαι, διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ
Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ώς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀναισχυντοῦντες.

Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εύτυχη Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος
ἔξωσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικήν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας
Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου, μεθ' ἣς ὁρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικὸν

Τριστοφαὴ θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα
ἄναρχον, ὅμοιον τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ
ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερψυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'

Τύπον τῆς ἀγνῆς

Ἐχοντες Χριστὸν μακάριοι ἐν ἑαυτοῖς, τὰ θεία πάλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ
συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίξατε, ἦν πόνοις καὶ ἰδρῶσι, μεγίστοις ὄντως συνεστήσατε.

Τύπος καὶ κανὼν γεγόνατε, τὴν Ἐκκλησία πάσῃ Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν
ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Ἄπαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφοράν, τῆς ἐνεργείας
διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντούργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταὶς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταὶς ἐκλάμψει, μεθεκτὸν αὐτόν, ώς ἀγαθὸν
ἐκηρύξατε, τὸν τὴν φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι, ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ώς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Σὺ μοὶ τῆς ὠδῆς πανύμνητε, καὶ κορωνὶς χρυσὴ καὶ θεῖον συμπέρασμα ἵνπερ τῆς φυγῆς, ἐπανελθῶν νῦν
ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ εὐχαριστήριον, τὸν ὕμνον σοὶ συνάγων, ώς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἐτερος

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς

Διῆλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποινήν, ψήφω τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, της βλασφημίας ἔνεκα, καὶ τῆς στωμαλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τὶ συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταφήν, τὴν ἀπαθῆ θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ δεῖλαιε Σεβῆρε; διόπερ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον

Οφρὺν καὶ θράσος ἄμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλάζ, τῶν κακοδιοξούντων Δημιουργέ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σὲ πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ιερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον

Εἴθ' οὕτω τῶν Ἅγιων Πατέρων

Γυναικες ἀκουτίσθητε

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταὶς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον, Πάστης βλάβης αἱρέσεων, ρύσαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον

Ἐν δύο ταῖς θελήσει, καὶ φύσει Πανάμωμε, μιὰ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς θεότητος πλοῦτον, τὴν ἐκ νεκρῶν Αναστάσει.

Εἰς τὸν Αἴνους, ίστῷ μεν Στίχ. η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ Ἀνατολικὸν ἔν, καὶ τῶν Ἅγιων Πατέρων τὰ παρόντα γ' Προσόμοια.

Ὕχος πλ. β'

Ολην ἀποθέμενοι

Ολην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ὃ σαφέστατᾳ, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς Ὄμοούσιον, ταὶς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, δόντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εῖ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ρήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς χριστοκήρυκες, ἐηαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ Μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τὸν οἶκον αὐτοῦ, τὸν διατιθεμένον τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ολην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νὺν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἥλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τὴν σφενδόνη τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονίσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται Ιερώτατοι.

Δόξα... Ὕχος πλ. δ'

Γεωργίου Νικομηδείας

Τῶν Ἅγιων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἅγιον, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς

Παρέδωκε τὴ Ἐκκλησίᾳ, οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες, Ὡ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὄπλιται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μωρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἥχμαλώτισται, ὁ Αδὰμ ἀνακέιληται, ἡ κατάρα ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βιῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοί.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὁκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἅγίων ἡ ζ' Ὁδή.

Ο Ἀπόστολος

Τέκνον Τίτε, Πιστὸς ὁ λόγος...

Ζήτει Ὁκτωβρίου ια'

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου...

Ζήτει Νοεμβρίου ιβ'

Κοινωνικὸν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Άλληλούϊα.